

gjeringsforanstaltninger og ikke stiller Andet op i Stedet for, som Regjeringen kan acceptere; maa det tage Skade for Hjemgjæld, saa stær det alligevel. Naar man taler saaledes, har man ikke Lov til at sige, at det er kun 7 Millioner, saa maa man selv staa ved, at det kun er Begyndelsen til de 50 Millioner, som man havde i Sinde at tage, enten Rigsdagen vil give dem eller ikke. Jeg ønsker altsaa, at den ærede Minister maa udtale sig noget tydeligere. Er det den ærede Ministers Mening, at han vil staa ved, hvad han her har sagt, hvad der er Konsekvenser af det, vil det maasse faae nogen Betydning med Hensyn til fremtidige Forhandlinger, selv om ikke med Hensyn til dette Spørgsmaal. Er det den ærede Ministers Mening, at, hvad der gaar udover de Millioner, der nu ere brugte, det vil han i alt Fald ikke være med til at anvende uden at være enig med Repræsentationen om det. Hvis det ikke er Meningen, falder Alt, hvad han har sagt, hele hans Sammenstilling, til Jorden, og saa staa vi ved de 50 Millioner.

Skjønt jeg vil afvente, hvad den ærede Minister vil oplyse om de Grunde, han har havt til at handle, som han har gjort, skal jeg blot gjøre et Par Bemærkninger til de ærede Medlemmer af Mindretallet. Jeg skal med Hensyn til Beløbet til Skibslagerne indrømme, at man meget godt kan bruge den Motivering ogsaa, at der var ingen Nødvendighed for at bevilge det i Aar. Jeg mener heller ikke egentlig, at der er nogen Strid mellem det, det ærede Medlem har sagt, og det, jeg har sagt, nemlig at vi her handlede i Konsekvens med, hvad vi gjorde i Fjor, idet vi da ikke bevilgede det. Thi jeg mener ikke, at man nødvendigvis behøver at være konsekvent, paa ingen mulig Maade, man kan meget godt bevilge det, fordi man ikke har gjort det i Fjor. Der er altsaa ingen Uenighed. — Med Hensyn til Forsvaret for Mindretallets Betænkning om Fæstningsbevillingerne, har det ærede Medlem udtalt sig meget klart. Det ærede Medlem har rent og tydeligt sagt, at Meningen dermed ingenlunde var at forholde sig reserveret, taus eller tilbageholdende, men tværtimod at give en klar og utvetydig Godkjendelse af den Maade, hvorpaa Regjeringen har stillet sig med Hensyn til Foregribelsen af Forsvarsagen ved at bygge Kjøbenhavns Befæstning færdig. (Udfrydelse af Dinesen.) Sa det anerkjender jeg, at det ærede Medlem har gjort, derigjennem har han vist, at han ligeledes finder det rigtig, at det Thing, hvoraf han selv er Medlem, sættes til Side, at dets Mening ikke regnes for det Allermindste, derigjennem

har han klart og rent taget Standpunkt udenfor Forsætningen og paa et rent og utvetydigt militærisk Program, proklameret sit Parti som et militærisk Parti her i Landet. Det har jeg ikke det Allermindste imod, jeg synes tværtimod, det er godt, at det er slet; thi jo mere der kan opnaas af Klarhed i denne Retning, desto bedre er det. Denne Forhandling har allerede ført til, at vi nu have erfaret, at det ærede Medlem og hans Venner ønskede at modsætte sig alle økonomiske Foranstaltninger, og naar vi nu se, at de billige alle ukonstitutionelle militære Foranstaltninger, vil efterhaanden Programmet udfolde sig saa smukt og klart, at der slet ikke kan være nogen Tvivl om, hvor de Herrer staa.

Krigsministeren (Bahrnson): Jeg vil helst strax gjøre et Par Bemærkninger til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Med Hensyn til hans Opfattelse af Hærloven som et Tillæg til Loven af 1867 tvivler jeg ikke paa, at han har opfattet den, som han siger, at man derved var bunden til den Forsvarsplan, som laa til Grund for den anden. Det er jo Noget, som det ærede Medlem maa vide. Jeg maa blot for mit Bedkommende sige, at jeg har aldrig nogensinde troet eller hørt, at det var Opfattelsen. Jeg tvivler ogsaa paa, at de Medlemmer fra den anden Side, som den Gang vare enige med den ene Gruppe af Oppositionen om at fremme Hærloven paa den Maade, opfattede det saaledes, at de herved vare gaaede ind paa, at Kjøbenhavn ikke skulde befæstes. Det tror jeg ikke. Naar det ærede Medlem sagde, at han ikke havde været med til at konstatere, at Flaaden ikke for Tiden havde den samme Betydning som før, men at det tværtimod var mig, der havde konstateret det, vil jeg dog erindre om, hvad jeg sagde før, at det forekommer mig konstateret derved, at det ærede Medlem ikke vilde bevilge Noget til Flaadens Udvikling ved § 26. Mine Udtalelser med Hensyn til Flaaden kjender det ærede Medlem. At jeg mener, at Flaaden ikke kan hindre en Landgang, har jeg sagt saa ofte, og jeg har navnlig ogsaa udtrykkelig sagt det ved den Veilighed, her sigtes til, men jeg nævnte tillige, at derfor kan Flaaden godt have meget stor Betydning for vort Forsvar. Han benyttede da Veiligheden til at komme med Taler om de Sagkyndiges Uenighed igjen, rimeligvis baseret paa de Udtalelser, der i den senere Tid have foreligget fra visse Svofficerer. Jeg skal dertil bemærke, at naar jeg taler om de Sagkyndiges Enighed, mener jeg ikke med de Sagkyndige alle de Folk, der leiligheds-